

ver bedre til at indbygge den nye teknologi, der både kan sikre en bæredygtig økologisk balance med produktionen, og at vi placerer os dér, fordi det er dér, hvor der også er en høj værditilvækst, der gør, at vi fortsat kan udvikle vores velfærdssamfund og dermed også en accept af, at der er en international arbejdsdeling, hvor flere og flere af de lavteknologiske produkter og produktionsformer går til Sydøstasien og Øst-europa.

Det er en udvikling, som under alle omstændigheder vil ske, og der er det selvfølgelig vigtigt, at et samfund som vores har en strategi for, hvor det er, vi skal placere os i den internationale arbejdsdeling.

Når vi ser på informationsfundets udvikling i Danmark, kan vi jo sige, vi er godt og grundigt på vej ind i det, for den danske befolkning er ikke nogen teknologiforskrækket befolkning. Folketinget har også været med til at bidrage til, at der har været en debat: gennem Teknologinævnets arbejde med konsensuskonferencer, med involvering af borgerne, med afdækning af, hvad konsekvenserne er ved teknologiske forandringer, teknologisk fornyelse; og det har heldigvis haft en spredningseffekt generelt i samfundet, der har gjort, at vi er kritiske, men vi tager det til os, hvis vi kan bruge det til noget fornuftigt.

86 pct. af alle funktionærer bruger i dag personlig computer i deres job, 33 pct. af alle danske hjem har fået en personlig computer inden for hjemmets fire vægge.

Der er selvfølgelig også områder, hvor der også er et negativt udgangspunkt for Danmark. Det er selvfølgelig lidt paradoksalt ud fra vores traditioner, at den nye teknologi vinder meget hurtigere anvendelse både i virksomhederne og i hjemmene end i uddannelsessystemet.

Jeg mener, at det er en hel nødvendighed, at skolen ikke isolerer sig fra det omgivende samfund – heller ikke på det teknologiske område.

Og jeg håber ikke, engang når vi skal se tilbage til den tid, hvor vi havde mulighed for at påvirke beslutningerne her fra huset, at vi så skal se tilbage til en tid, hvor det fortsat vil være afgørende for års muligheder i fremtiden, om man kommer fra et hjem med computer.

Vi skal sørge for, at alle børn får adgang til at kunne anvende computere ikke bare som det dumme indtastningsapparat, som det i alt for lang tid har været anvendt til, men som det kreative multimedie, det er. Børn, som vi måske i dag har svært ved at kunne fastholde i en

undervisningsmæssig situation ud fra de givne rammer, der er i dag, får nye muligheder med anvendelsen af multimediet, hvor man kan kombinere billede, lyd, data, tekster; kommunikere ikke bare med maskinen, men med nogle på den anden side af kloden på nettet. Det giver et helt andet perspektiv, som gør, at mange af de elever, som vi har vanskeligt ved at give nok med i rygsækken, den dag de forlader skolen, pludselig oplever, at de også betyder noget, og at de også kan noget og i høj grad er i stand til at anvende multimedier.

Men det forudsætter, at skolen også er med fremme i den teknologiske forandring, og dér har regeringen sat sig et ambitiøst mål – som er ambitiøst, fordi det skal være realistisk at gå fra en situation, hvor der er 40 elever pr. tidssvarende computer i skolen i dag i gennemsnit, ned til 5-10 elever over en meget kort årrække. Det kræver ikke bare politisk vilje, men også økonomisk vilje til at prioritere det.

Flere ordførere har spurgt om, hvor denne økonomiske vilje er at læse i regeringens redegørelse og handlingsplan. Jeg kan sige, at det, der står i handlingsplanen for 1995, og som flere ordførere har været inde på, ikke er et enkeltstående tilfælde. Regeringen og jeg på regeringens vegne vil forelægge en handlingsplan for Folketinget; det har jeg tænkt mig at gøre på regeringens vegne i mange, mange år fremover, så længe statsministeren ønsker det og der i befolkningen er tilslutning til den nuværende regering.

Den handlingsplan, vi har lagt frem i år, har en samlet økonomisk ramme på 3,5 mia. kr., som selvfølgelig ikke alle skal udmøntes i investeringer her i 1995, men der vil også allerede i 1995 være områder inden for de prioriteringer, som skal finde sted i den offentlige og den statslige sektor, hvor der vil ske en øgning af investeringer på det informationsteknologiske område. Så der er penge bag.

Når vi har sagt, at det her på de fleste områder skal holdes inden for de tilvante budgetniveauer, så hænger det sammen med, at vi allerede i dag investerer for 5 mia. kr. i stat, amt og kommune i informationsteknologi. Det er endda undtaget hele telekommunikationsområdet. Vi tror på, at med de store prisfald, der er gennemført – og som også vil ske i fremtiden – så har vi mulighed for at kunne få bedre kvalitet og mere for de samme penge.

Men det er nødvendigt på skoleområdet, på sundhedsområdet og på forskningsområdet at have ikke blot den politiske, men også den øko-